

[Ragnhild Andersen.]

de økonomisk godt stillede, som får gavn af de foreslåede begunstigelser, såvel skattemæssigt som opsparingsmæssigt. Hvad med alle de andre? Hvad med alle sliderne og de mindrebemidlede? De kan ikke være med. Men man må jo ikke glemme, at de skal være med — og det i ikke ringe grad — til at betale for de begunstigelser, der kun kan blive de bedrebemidlede til del.

Jeg har allerede tidligere sagt, at udvalgsbehandlingen ikke har forbedret dette lovforslag, snarere tværtimod. Den af finansministeren foreslåede 35 pct.s regel gik ud på, at man ikke ved siden af det indekstillelæg, der ydes af staten ved det 67. år, også skulle kunne få fuld folkepension, således som det er ønsket og foreslået af venstre og de konservative. Denne regel vil nu blive ændret i folkeforsikringsloven, idet de fire partier er enige om, at den skal lempes, så den bliver mere fordelagtig, end den var efter finansministerens forslag, for dem, der tegner en indekstrakt. Det vil altså sige, at disse mennesker, som ifølge finansministerens forslag ikke kunne få fuld folkepension, men skulle have et fradrag på 35 pct., i dag kan få de fulde 1 020 kr. i folkepension, dog ikke med pristalsregulering af dette beløb, sådan som det gælder for andre.

Denne imødekommelse overfor venstres og de konservatives krav stemmer ikke mit parti mildere overfor lovforslaget. Så vanskelig gennemskueligt dette lovforslag er, selv for folketingets medlemmer, vil det være svært for almindelige mennesker udenfor folketinget at overse dets virkninger. Når det ærede medlem hr. Poul Møller her siger, at lovforslaget indebærer spiren til, at alle jævne småårsfolk kan sikre sig en sådan værdifast aldersopsparing og ved siden af denne se frem til at få fuld folkepension på 5 000 kr., har dette ikke meget med virkeligheden at gøre. Lad os tage et ungt par på 18 år. Det vil være meget få unge, der i en alder af 18 år kan begynde at indbetale mellem 40 og 50 kr., således som de skal, hvis de skal sikre sig 500 kr. i alderdommen. Skal de have de 4 indekstraktkontrakter, vil det sige, at de skal betale mellem 160 og 200 kr. i præmie fra det 18. år for at få de 2 000 kr. i alderdommen. Dette gælder kun for den ene part. Vil de

begge sikre sig 4 000 kr. fra det 67. år, skal præmien være dobbelt så stor — et sted mellem 300 kr. og 400 kr. ifølge finansministerens oplysninger. Hvor mange unge i en alder af 18 år vil være i stand til at binde sig for en sådan årlig indbetaling? Det gad jeg nok vide. De, der står i lære, de, der går i skole, kan højst indbetale slige årlige præmier, for så vidt forældrene vil hjælpe dem, og det vil altså sige, at der kun kan blive tale om de bedst stillede forældre. For alle andre unge må det gælde, at de ingenlunde begynder på dette tidspunkt. Lad os tage et ungt ægtepar i 25 års alderen. Vil de kunne sikre sig 4 000 kr. i værdifast aldersopsparing? Det vil være meget svært for dem med de huslejeudgifter og andre udgifter, der er forbundet med unge ægtepars bosætning i dag. Men lad os sige, at vi finder to, der er så gunstigt stillet, at de i 25 års alderen kan gå i gang med at betale 2 gange 200 kr., ca. 400 kr., om året eller måske mere for at sikre sig en værdifast pension på 4 000 kr. Hvad vil de så få, når de når 67 års alderen? De vil få 4 000 kr. plus statens indekstillelæg plus et folkepensionsbeløb, som ikke er mindre end de 1 020 kr., som folkepensionens mindstebeløb andrager. Ifølge de regler, som nu foreslås gennemført, vil de 1 020 kr. ikke følge med pristalsreguleringen.

Men når unge mennesker ved at indbetale årlige præmier af den højde kan sikre sig en værdifast aldersopsparing, altså statens indekstillelæg plus folkepensionen på de 1 020 kr., ja, så kan jeg ikke se, hvad begrundelsen er for, at tjenestemændene, der året igennem betaler til deres pension, og som skal betale folkepensionsbidrag, kun skal have ret til deres pension, den dag de når pensionsalderen, men overhovedet ikke kan få andel i folkepensionen. Jeg mener, at dette lovforslags vedtagelse vil være en stor uretfærdighed imod tjenestemændene, set i forhold til de begunstigelser, man giver de bedst bemidlede. Af tjenestemændene forlanger man dog, at de, når de går over til at modtage pension, skal ophøre med at være tjenestemænd, ikke kan bevare deres arbejde, men det forlanger man ikke af de andre aldersopsparere, dem, som hele livet har været så gunstigt stillet, at de har kunnet betale disse penge; de kan blive siddende i deres erhverv og dertil få statens